ANUL IV — Nr. 1221 6 PAGINI 5 LEI JOI 9 DECEMBRIE 1948

SPORTUL popular

Redacția și Administrația: Str. SĂRINDAR 12. — BUCUREȘTI
Telefoane: Secretariat 3.19.36, Tipografia 3.84.39, Redacția 4.07.48 și 3.66.79, Administrația 6.14.06

Abonamentele încep la 1 și 15 ale fiecărei luni.
Taxa poștală plătită în numerar 106.523.945. Cont CEC Nr. 7655

ABONAMENTE:
Abonament individual lunar . . 120 lei
Instituții ..... 5.000 „

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

SPORTUL IN R.P.R.

CONFERINȚA D-LUI *ION BALAȘ*, MEMBRU IN COMITETUL EXECUTIV O. S. P., ȚINUTĂ IN ZIUA DE 2 DECEMBRIE IN ORGANIZAREA CLUBULUI „GODEANU"

III

Astfel, deși atât organizația noastră cât și celelalte organizații de massă duc o muncă efectivă de lămurire a cadrelor de conducere de sus în jos pentru a arăta utilitatea și rostul sportului, totuși mai sunt încă și astăzi conducători de grupări care privesc sportul cu ochii trecutului.

Aceștia când spun că fac sport în fabrică sau unitatea respectivă, înțeleg că sport se numește a avea echipă „tare" cu 11 oameni care, nu rare ori, nu au nimic comun cu muncitorii întreprinderii respective, care nu sunt altceva decât spectatorii și sprijinitorii acestei echipe, fapt care oprește și desvoltarea altor sporturi, deoarece practicarea footballului în asemenea condiții înseamnă de fapt investirea întregului fond sportiv în respectiva echipă de football, care trebue să facă deplasări grele și care are o serie de cheltueli excepționale în fiecare săptămână.

Un caz concludent îl constituie CFR T. Severin, care la 5000 de muncitori are câteva zeci de sportivi legitimați, dintre care cea mai mare parte footballiști. De volley femenin, basket sau atletism și inot, nici nu poate fi vorba. Ambarcațiunile pe care aceștia le au pentru diferite concursuri se usucă și se strică în diverse magazii, fără a lua cel puțin contact cu apa, care este în imediată apropiere. Dacă ținem cont că aci fiecare din muncitorii CFR-iști contribuie cu o donație de lei 50 lunar pentru sport, vedem că cei aproape 300.000 lei fond sportiv pentru fiecare lună, cu care s'ar putea face un sport cât mai larg în folosul celor 5000 muncitori, sunt înghițiți numai și numai de echipele de fotbali.

Acest sistem de lucru al unora dintre conducătorii de grupări nu este desigur altceva decât o moștenire a concepției burgheze despre sport.

Influențele trecutului însă se mai resimt încă și astăzi, nu numai la conducătorii de grupări, ci chiar la unele organe de conducere, care privesc munca într'un mod birocratic, fără a lua contact strâns cu massa. Dar aceste influențe se resimt mai ales în rândul vechilor spectatori dela football și box, unde se mai pot vedea pariori sau oameni care încearcă să transforme arena sportivă în loc de manifestare a unor instincte josnice, sau cum este cazul cu alții, un mijloc de diversiune la fel ca și în trecut. Însă această categorie este pe cale de dispariție și astăzi toți cei care se dedau la acte de incitare sunt scoși de pe arenele sportive.

Putem cita ca exemplu Craiova, care era un centru cu o tristă faimă în materie de scandaluri, dar s'a văzut că imediat după ce organele locale, trecând la acțiuni mai energice, au interzis accesul pe teren unui număr de provocatori cunoscuți, spiritele s'au liniștit, iar arena respectivă a căpătat un aspect corespunzător scopului pe care îl are sportul.

Dar aceste influențe nefaste ale trecutului se mai manifestă chiar și la unii arbitri și antrenori ai noștri, care încă nu-și înțeleg în mod just menirea lor. Desigur că în acest sector lucrurile stau cu mult mai bine prin eliminarea elementelor înrăite.

Însăși presa sportivă dela noi mai poartă încă amprenta trecutului căci ea încă mai cultivă vedetismul, încă mai sacrifică la fel ca și în trecut mai mult de jumătate din spațiul său, footballului, în detrimentul celorlalte 23 de sporturi care mai există.

Încă mai prezintă victoria sau înfrângerea prin prizma ghinionismului sau norocului, în loc să se adâncească în analize mai valabile.

Și în fine, încă nu ilustrează în mod just noua orientare a sportului în țara noastră. Contractul cu massele este insuficient și se extinde numai la vârfurile sportive.

*

Bineînțeles, toate acestea sunt aspecte pe cale de dispariție, prin munca de lămurire în masse. Trebuie arătat deasemeni că prin acțiunile de curățire a sportului nostru au fost îndepărtate o serie de elemente afaceriste și putrede care erau piedică în desvoltarea sportului.

Dar acțiunea de curățire a sportului nostru nu a fost o acțiune de suprafață, ea s'a extins în adâncime. Astfel, cu concursul CGM-ului s'a trecut în ultima vreme la verificarea cadrelor sportive, iar cei găsiți străini de năzuințele poporului, străini de morala sănătoasă a proletariatului, au fost scoși din sportul nostru, unde nu este loc pentru astfel de oameni.

Tot pe această linie de curățire a sportului de elementele reacționare și dușmane țelurilor și intereselor clasei muncitoare, au fost desființate în acest an și o serie de grupări care erau adevărate focare reacționare, unde elemente cu trecut dubios țineau sub influența lor tineretul încadrat în aceste grupări.

Trebue remarcată tot pe linia introducerii unui nou suflu în sportul nostru, acțiunea Organizației în football, care fiind sportul pe care s'a pus cel mai mare accent în trecut prin comercializarea lui, era și normal să aibe înrădăcinate cel mai adânc o serie de practici burgheze ca racolajul, profesionismul, prima în bani și altele.

Regulamentul de transferări, aplicat în acest an de FRFA a constituit o puternică lovitură pentru toți cei ce investiseră aconturi în vederea achiziționării de jucători la sfârșitul campionatului trecut.

Această măsură a fost întregită prin încadrarea jucătorilor de football în producție, legând astfel pe aceștia de un rost bine definit, în cadrul societății.

Prin aceste măsuri putem considera ca lichidată una din rușinile moștenite și anume profesionismul, mai ales că această măsură a fost extinsă și asupra boxului profesionist

In concepția noastră, sportivul de tip nou, nu trebue să fie un ins rupt de realitățile patriei sale, el trebuie să fie mai întâi un cetățean cu un rost bine definit în cadrul societății, legat de producție, care este și va rămâne singura lui sursă de existență.

De aceia nu mai este permis, ca astăzi, un sportiv să facă din sport o meserie și să primească din partea clubului respectiv, leafă fiindcă joacă bine.

El va trebui să joace de plăcere, din dragoste pentru întreprinderea sau clubul său, din dragoste pentru sportul favorit.

Un sportiv își poate crea o meserie din sport și în sport, dacă devine util învățământului sau cadrului organizatoric, ca activist.

Dar aceasta nu ne va împiedica desigur să acordăm un regim special vârfurilor, adică sportivilor excepționali, pentru că ei sunt produsul poporului și aparțin acestuia, și deci trebuie să se bucure de un regim, care să le asigure desvoltarea și progresul lor, care va fi al nostru, al tuturora.

Față de toate cele arătate, trebue să conchidem că într'adevăr sportul nostru a făcut în acești ani pași mari cu toate greutățile întâmpinate și cu toate lipsurile pe care le mai are încă organizația noastră.

Față de această situație, ținând cont pe deoparte de drumul parcurs, pe de alta de cuceririle clasei muncitoare, care dela zi la zi creiază noui condiții în Republica noastră, vedem că și sportului i se deschid o serie de perspective vaste.

*

Acest lucru permite planificarea activității sportive pe anul care vine, după un plan vast, în care se va ține cont atât de consolidarea pozițiilor câștigate, cât și de noile obiective pe care actualul stadiu de desvoltare, implică să le atingem.

Trebue amintit deasemeni, că odată cu planificarea tuturor sectoarelor de activitate (condiție absolut indispensabilă într'un regim ce pășește spre socialism) se va prevede în planul întreprinderilor naționalizate, construcția de terenuri și utilaj sportiv, deocamdată numai pe lângă marile întreprinderi.

Astfel, odată cu întărirea regimului nostru și cu crearea unei situații economice înfloritoare și aplicând consecvent linia noastră în sport prin

a) curățirea acestuia;

b) crearea a cât mai multor școli de cadre tehnice și organizatorice;

c) cât și prin construirea în ritm din ce în ce mai viu a stadioanelor și terenurilor, prin munca voluntară, va fi posibil să trecem la organizarea planificată a unor competiții polisportive de ampioare crescândă, care începând cu insigna de sportiv complet să culmineze cu introducerea acelei uriașe manifestațiuni polisportive, cum este insigna GTO, care în URSS este baza educației fizice a milioane de tineri.

Pentru asigurarea unei continuități în practica sportivă pentru aceste masse noi de sportivi, se vor pune în curând pe linie sindicală bazele primelor cluburi bine închegate care să conteze ca unități organizate a căror activitate să se desfășoare planificat și care prin rolul lor mobilizator, precum și prin asigurarea practicii sportive pe baze științifice, să fie niște veritabili piloni ai sportului nostru.

Desigur că pentru toate aceste realizări și obiective ce ne stau în față, condiția esențială pentru a avea asigurat succesul în muncă este acela de a munci cu curaj și de a învinge greutățile care sunt inerente într'o astfel de perioadă.

Muncind cu curaj, și mai ales în spirit critic și auto-critic, munca noastră nu va mai întârzia să-și arate roadele, după cum și le-a arătat și până acuma, acolo unde s'a ținut cont de aceste condiții.

Muncind în acest fel și în acelaș timp și în spiritul dragostei față de Republica noastră, față de noua și puternica noastră vecină, Uniunea Sovietică, și față de popoarele muncitoare ce luptă împotriva imperialismului, vom contribui și noi sportivii atât la înflorirea patriei noastre, cât și la întărirea alianței și prieteniei cu toate popoarele dornice de pace și progres.

Cum a câștigat orașul Sf. Gheorghe, crossul «Să întâmpinăm 7 Noembrie»

12.36% SAU ROADELE UNEI ACTIVITĂȚI IN MASSE

SF. GHEORGHE este un oraș cu 14.000 locuitori, sau pentru a fi mai precis — după statistica oficială — 14.229. — Și aci cu câteva săptămâni mai înainte s'a înregistrat — ca să spunem așa — o „minune", deși termenul este cam desuet și am putea fi acuzați de misticism. La crossul „Să întâmpinăm 7 Noembrie" au participat, după date oficiale, 1.763 concurenți, sau raportat la populația orașului 12.36 la sută fapt care i-a adus orașului un titlu invidiat, și în acelaș timp o cupă donată de OSP pentru cel mai mare număr de participanți înregistrat la crossul amintit.

Firește, am vrut să ne încredințăm „de visu", cum au reușit oamenii acestia să strângă la un singur concurs o massă de oameni, care ar fi reușit să scoată în evidență chiar orașe mai mari și cu o așa zisă tradiție sportivă.

Deși așezat la numai 30 km. de Brașov, pe linia principală București-Satu Mare, Sf. Gheorghe duce o viață molcomă, de provincie ca atâtea alte sute de orașe ale țării. Sau cel puțin așa pare, mai ales pentru cineva, sosit din Capitală. In ceeace privește sportul, se duce o activitate suficient de desvoltată, cu o serie de realizări reușite în ultima vreme dar și cu lipsuri, cari trebuesc eliminate deoarece grevează serios munca în această direcție.

In ceeace privește mobilizarea sportivilor pentru „crossul 7 Noembrie", aceasta a fost un semn de evidentă activitate și muncă pe teren a județenei respective. Biroul județenei — compus în majoritate din oameni tineri, a știut să-și impună voința și înțelegând să nu lucreze sectar, și ducând numai o activitate birocratică, a luat legături cu celelalte organizații de masse (UTM, UAER, C. S. Armata, Secția de sport a Consiliului Județean Sindical) și având sprijinul prețios al Județenei PMR s'a pus la punct modul de mobilizare și lămurire a masselor pentru acest mare eveniment sportiv. Astfel cu mai bine de două săptămâni înainte, s'au ținut ședințe de îndrumare cu toți sportivii, arătându-se importanța zilei de 7 Noembrie, din punct de vedere sportiv și mai ales politic. In ziua crossului, ni se spune, străzile orașului erau fixite de concurenți și spectatori. De fapt dacă ar fi să credem, pe unul dintre interlocutorii noștri, de 7 Noembrie nu mai era nimeni în case, afară de bolnavi.

Ceeace am vrea să relevăm ca un fapt pozitiv în activitatea acestei județene, este tocmai această muncă de îndrumare și lămurire a masselor, de activitate dusă pe teren. Aceasta ar trebui să constitue și un exemplu pentru activitate a unor județe-

I. Șeinescu

(Continuare în pag. 4 col. 6-7)

ȘCOALA DE CADRE PENTRU SPORTURILE DE IARNĂ,

INIȚIATĂ DE JUDEȚEANA O.S.P. CLUJ, ȘI-A DESCHIS CURSURILE

Pe baza experienței și a învățămintelor căpătate din activitatea școlii de cadre anterioare și în urma instrucțiunilor primite dela Comitetul Central OSP, județeana OSP Cluj a înființat o școală menită să promoveze antrenori, ajutori instructori, cronometrori, și oficiali pentru sporturile de iarnă, din rândurile muncitorimii clujene.

80 elevi, elemente tinere verificate propuse de Consiliul Sindicatelor din Cluj, își vor însuși cunoștințele teoretice și practice în cadrul acestei școli, care funcționează pe baza programului elaborat de Direcția Tehnică a Comitetului Central OSP București.

Corpul de profesori, medicii și instructorii care vor preda aceste cursuri, constitue o garanție a seriozității pregătirii acestor elemente care la rândul lor vor trebui să transmită învățămintele primite masselor de sportivi din instituții, fabrici și uzine.

Elevii promovați, vor primi licențe, oficiale de antrenori, instructori ajutori, cronometrori, oficiali, etc. în măsura aptitudinilor și posibilității însușirii cunoștințelor asupra materialului predat. Deaceia ar fi de dorit, ca instituțiile, Sindicatele sau întreprinderile din care fac parte aceștia cursiști, să le pună la dispoziție timpul necesar pentru cursuri (ședințe teoretice și technice) deoarece buna pregătire a acestora este o problemă de interes general.

R. Fisch

IN CURÂND APARE

OCT

„AGENDA SPORTIVULUI" cu 52 file de calendar și în anexă cu toate recordurile și datele sportive ce pot fi necesare unui sportiv.

SPORTIVI RIDICAȚI-VĂ NECONTENIT NIVELUL POLITIC ȘI CULTURAL!

DESPRE MUZEE ȘI ROLUL LOR EDUCATIV

Am vizitat în ultima vreme mai multe muzee din Capitală, atât pentru a ne aminti epoca anilor de școală când în rânduri ordonate ne înșiram pe coridoarele și prin sălile muzeelor, neștiind dacă trebue să ne minunăm de mustățile sbârlite ale bătrânului îngrijitor, sau de obiectele, armurile, statuetele sau picturile expuse privirilor vizitatorilor, cât și pentru a face cunoștință cu patrimonul muzeelor respective care desigur s'a îmbogățit de atunci.

Mărturisim, am găsit multe lucruri schimbate în drumul nostru prin muzeele bucureștene. Felul în care sunt organizate muzeele acum, este mult diferit de ce era altădată, când direcțiunile respective căutau să pună în lumină latura senzațională a trecutului, elementul ce îndemna la legendă fiind vizibil etalat în vitrine și standuri. Deasemenea se căuta cu ani în urmă ca prin felul în care erau prezentate obiectele de muzeu să se întrețină și atâțe chiar o atmosferă de naționalism șovin, în sensul că se prezentau anumite relicve și tablouri din care reeșea că românii au făcut sau au dres deși la evenimentele pe care le consemnau relicvele sau tablourile luaseră parte activă massele largi ale poporului indiferent naționalitatea lor, cum ar fi de exemplu răsmerițele din Transilvania, când pentru aceleaș idealuri a curs sângele țăranilor iobagi, români și maghiari.

Deia aceste constatări se poate deschide o discuție asupra felului în care au fost înființate și conduse muzeele la noi, până nu de mult. In afară de câteva așezăminte de Stat risipite prin orașele de frunte ale țării, la București și deasemenea prin alte centre, au fost particulari — unii poate bine intenționați—care fie la bătrânețe donau Academiei sau Statului colecțiile lor sau antichitățile adunate dealungul unei vieți, fie că le lăsau testamentar cu condiția ca așezământul sau colecția să-le poarte numele. Era un fel de orgoliu al unor oameni bogați, care de cele mai multe ori își plasau banii în obiecte de artă, nu pentrucă ar fi apreciat sau înțeles această artă, ci pur și simplu pentru a-și decora interioarele locuințelor lor somptuoase, sau pentru a face o investiție de capital.

Guvernanții, reprezentanți ai burghezo-moșierilor, se arătau foarte încântați de asemenea fapte, decretau imediat înființarea unui nou muzeu — bineînțeles cu numele donatorului — și inaugurau așezământul cu pompă și discursuri, cu fotografii și articole în presă.

In mod firesc, oamenii de specialitate ar fi trebuit să fie consultați, să discernă materialul și să se împartă muzeelor care existau pe atunci tot ce era bun. Dar s'a întâmplat altfel și de pierdut a avut doar mulțimea care venea la muzeu să se cultive, nu să privească unele lucrări nereprezentative, dacă era vorba de pictură sau sculptură, sau alt material nefolositor poporului.

In domeniul plasticei a fost o situație deadreptul curioasă, prin acea

(Continuare în pag. 3 col. 4-5)

DISCUȚII ASUPRA UNEI CHESTIUNI APARENT — PUȚIN PRINCIPALĂ

ORGANIZAREA CAMPIONATULUI DIVIZIONAR

DIN PRIMĂVARĂ PÂNĂ IN TOAMNĂ..

Zilele acestea, presa sportivă maghiară a publicat o foarte interesantă informație în legătură cu programul, mai precis anul sportiv cehoslovac. Și pentrucă informația se referă în special la football, ea subliniază că de anul viitor, campionatul va începe primăvara și se va termina toamna. In complectare, informația arată că forurile sportive cehoslovace au interzis jocuri de football între 20 Decembrie 1948 și 18 Februarie 1949. Cu alte cuvinte, după această ultimă dată va începe noul campionat de football al primei ligi cehoslovace, cu punct final 1 Decembrie 1949.

*

Cehoslovacia nu este prima țară care își organizează în acest mod campionatul național de football.

In Polonia, campionatul începe primăvara și se termină în Decembrie de mulți ani.

Adică, exact cum se desfășoară campionatul în URSS, după modelul căreia s'a inspirat Polonia și, acum Cehoslovacia.

*

Să ne oprim puțin asupra acestui „an sportiv" diferit de cel al nostru pentrucă ridică chestiuni cu caracter administrativ-organizatoric dar și cu importanță technică.

In primul rând se cuvine să subliniem — am amintit, dealtfel, și într'un articol precedent — că și la noi a existat pe vremuri o propunere similară. Și dacă memoria nu ne înșeală, cel care a făcut-o a fost cunoscutul jucător de football Bogdan. Se prea poate ca acesta să se fi inspirat după modelul altor țări, dar este cert că propunerea a venit și din condițiunile improprii în care se disputau la noi campionatele naționale. Spunem improprii, referindu-ne și la anotimpurile în cursul cărora se desfășoară și la condițiunile de joc și la pregătirile jucătorilor.

*

Intr'adevăr, disputând campionatul în toamnă și în continuare, în primăvară, există un prim mare dezavantaj: lipsa de continuitate. De fapt, campionatul este întrerupt iarna și odată cu el, orice contact cu footballul sub orice formă. Jucătorii își încep de două ori antrenamentele în aceleași condițiuni: ca înaintea oricărui campionat. Odată înaintea turului, a doua înaintea returului. Și de fiecare dată se ridică mereu aceeași problemă, a condiției fizice și a pregătirii tehnice. Mai mult primăvara decât toamna, pentrucă înaintea începerii turului, jucătorii au avantajul unei activități de vară. Se știe că până la începerea campionatului, grupările au la dispoziție timp suficient și favorabil pentru antrenamente și jocuri. In luna August toate echipele își pot îndeplini un program complect de pregătire fără să fie stingherite de starea timpului. Ceea ce nu se poate primăvara. In Februarie este foarte puțin probabil ca echipele să poată susține măcar 2 jocuri înainte de reînceperea campionatului, și baza pregătirilor o constituesc antrenamentele de sală din timpul lunilor de iarnă. Ceea ce să recunoaștem că este destul de puțin dacă ne gândim că în football jocurile dinaintea campionatului au mare importanță în desăvârșirea pregătirii fizice și tehnice.

In plus, un campionat toamnă-primăvară nu oferă posibilitatea alcătuirii programului național și internațional pe un an întreg. Până acum, calendarul se făcea pe sezon. La începutul primăverii cel de primăvară și vară, iar înaintea campionatului de toamnă, cel de toamnă.

— Petre Gațu —

(Continuare în pag. 5-a la rubrică)

PREMIUL IV LA CONCURSUL NOSTRU

98—42 1.000

Multe lucruri s'ar putea scrie despre atletismul românesc și activitatea respectivă din anul 1948, Dar în acelaș timp tot ce s'ar scrie poate fi sintetizat în două numere: 98—421.000.

Trebue spus dela început că sezonul încheiat a însemnat cea mai categorică afirmare a sportului nostru în ultimii ani. Căci întradevăr nu este puțin lucru ca să fie doborâte 98 de recorduri naționale într'un an și nici ca 421.000 concurenți să participe într'o singură competiție.

In afară de Uniunea Sovietică, un asemenea fapt nu se putea întâmpla decât într'o țară cu democrație populară decât acolo unde profesionismul și vedetismul este înlăturat, despre sportul de masse nici că se pomenește.

Și în trecut s'a făcut atletism la noi, dar în acele vremi el putea fi practicat doar de fiii celor avuți care aveau posibilitatea să posede echipament și materialele necesare. Pornit de drumul sănătos trasat de Partidul Muncitoresc Român, sportul a cunoscut o viață nouă. Cantonamentul dela Cluj, aportul unui antrenor bun, concursurile internaționale ale R.P.R. etc., au fost factori determinanți care au ajutat ca recordurile să fie ameliorate simțitor.

Nume ca: Paraschivescu, Kiss, Pop, Gurău, Moina, Dumitrescu, Ernst, Treyball, Medrea, etc., au trecut și hotarele țării, printre cei depășiți de ei fiind atleți de certă valoare.

Dar 421.000 este o cifră mult mai importantă decât 98, ea dovedind că în viitor atletismul nostru are pe cine se sprijini.

Cupa Unității Tineretului inițiată cu scopul de a se da posibilitate talentelor din rândul masselor tineretului muncitoresc, a adus la start tineri de toate categoriile: muncitori, ostași, țărani, studenți și elevi, Nici cei mai optimiști nu au prevăzut rezultatele obținute. Tineri ca Toma Simion, Macovei, caporalul Rusu, Eugenia Tudorache, au fost direct introduși în lotul Național iar ceilalți vor ajunge prin muncă metodică și dragoste de sport să se ridice alături de cei mai buni.

421.000 de tineri au venit pe stadioane să se înfrățească și să se călească prin sport pentru munca lor de fiecare zi!

421.000 concurenți în C.U.T. ilustrează luminos munca dusă de Organizația Sportului Popular, precum și lozinca mult iubită de toate categoriile de sportivi: „Toate sporturile pentru Popor".

Nadau I. Grig
Elev cl. X-a medie
București

Astăzi se distribue premiile câștigătorilor concursului 98—421.000

Astăzi la orele 12, câștigătorii concursului nostru 98—421.000 vor primi premiile anunțate. Sunt invitați la redacție la ora de mai sus următorii: RACHITEANU IOSIF din Corpul de Gardieni Publici București, SIMION I. ION muncitor cismar, GHEORGHE MANOLACHE șofer soc. „Alimentara" București și NADAU I. GRIG elev București.

Concurenții care au fost premiați cu abonamente pe trei luni la ziarul nostru sunt invitați a ne comunica adresa pe care vor primi ziarul, pentru a li se trimite începând dela 10 Decembrie a. c.: Marinescu Dorina — Pitești, N. Strâmbu — București, Marcel Belopolski—Dorohoi, Robert Insler — București, Steiger Jean — Bacău și E. Ortenberg — București.

PROBELE ȘI COMISIA EXAMENULUI DE VERIFICARE

ALE ȘCOLII DE UNIFICARE A METODEI INSTRUCTORILOR DE SKI

NUMAI CATEVA ZILE ne despart de examenul de verificare al celor ce vor urma cursul de ski pentru unificarea metodei.

La 13-14 Decembrie, pe Postăvarul, toți skiorii pentru cari s'au îndeplinit formalitățile participării la examenul de verificare, precum și cei cari în urma contestațiilor au fost admiși la acest examen, se vor prezenta în fața unei comisii alcătuite de O.S.P. și FRSky.

Examenul de verificare este compus din următoarele probe:

Examen medical;

Proba practică pe teren: coborâre liberă și fără porți;

Probă pedagogică;

Probă teoretică;

Educație politică.

Ordinea desfășurării probelor examinatorii respectivi sunt:

1) Examenul medical: Dr. Miron Georgescu.

2) Proba practică pe teren, coborâre liberă, fără porți: Vasile Nicolau, Gh. Mitra, Gh. Epuran, Dumitru Sulică.

3) Proba practică pedagogică: Vasile Nicolau, Gh. Mitra, Gh. Epuran, Dumitru Sulică.

4) Examenul teoretic:

a) Evoluția skiului — istoric — metode: Vasile Nicolau, Gh. Mitra, Gh. Epuran.

b) Principii pedagogice — școli ski — alcătuiri programe: Vasile Nicolau, Gh. Mitra, Gh. Epuran, Mihai Epuran.

c) Echipament, materiale, ski, ceruit, întreținere: Vasile Nicolau, Gh. Mitra, Gh. Epuran, Mihai Epuran.

d) Organizări, excursii, tabere, pericole în munți: Vasile Nicolau, Gh. Mitra, Gh. Epuran, Mihai Epuran.

e) Prim ajutor, masaj, anatomie, fiziologie, higienă: Dr. Miron Georgescu.

f) Regulamente FR Ski-OSP: Vasile Nicolau, Gh. Mitra, Adrian Petroșanu.

g) Organizări concursuri: Vasile Nicolau, Gh. Mitra, Adrian Petroșanu.

h) Etică profesională: Mihai Epuran, Vasile Nicolau.

i) Educație Politică (Mișcarea sindicală în R.P.R., Constituția R.P.R., Sportul în țările capitaliste, Sportul în R.P.R.): GH. COSTINAȘ.

Secretar: Adrian Petroșanu.

După examen încep cursurile în scopul unificării, atât a metodei de predare, cât și a unificării stilului de ski, propriu zis.

La Moscova s'a deschis sezonul de hockey: Cliseul nostru reprezintă o fază din matchul DINAMO-SPARTAK